

Udskriftsdato: 14. december 2025

KEN nr 9050 af 13/08/1984 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse O-48-84 om kontanthjælp - tilbagebetaling - restskat - udbetaling af erstatning

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 16630-82

Ankestyrelsens principafgørelse O-48-84 om kontanthjælp - tilbagebetaling - restskat - udbetaling af erstatning

Resume:

En klient havde på grund af manglende lønudbetaling modtaget kontanthjælp efter bistandsloven med tilbagebetalingspligt under henvisning til, at der verserede erstatningssag ved en voldgiftsret. Efter tilkendelse af erstatning tilbagebetalte han den modtagne kontanthjælp. Imidlertid blev han på grund af erstatningstilkendelsen pålagt at betale restskat, som han anmodede om hjælp efter bistandsloven til betaling af.

Ankestyrelsen fandt, at der ikke efter bistandsloven kunne ydes hjælp til betaling af restskatten, da der var tale om gæld til det offentlige.

Derimod fandtes tilbagebetalingskravet maksimalt at kunne udgøre nettoandelen af den udbetalte erstatning.

Kassation:

Der er kommet nye regler på området

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 829 af 1. oktober 1992 - § 26, stk. 1, nr. 4

Vejledninger:

Socialministeriets cirkulære af 25. oktober 1980 - pkt. 25

Sagsfremstilling:

En lærling modtog hjælp efter bistandslovens § 37 fra juli 1979 til juni 1980 på grund af manglende lønudbetaling. Hjælpen blev ydet med tilbagebetalingspligt efter bistandslovens § 26, stk. 1, nr. 4, da der samtidig verserede en erstatningssag ved en lærlingevoldgiftsret. I maj 1980 blev der ved voldgiftsretten indgået forlig om bl.a. en erstatning på 25.000 kr. Ansøgeren tilbagebetalte herefter et beløb på 24.733 kr. til socialudvalget svarende til den modtagne kontanthjælp.

I april 1982 modtog ansøgeren slutopgørelse vedrørende 1980, hvoraf fremgik, at ansøgerens indtægt var forhøjet med erstatningsbeløbet, og at han som følge deraf skulle betale en restskat for 1980 på 13.218 kr.

Ansøgeren søgte herefter socialudvalget om fritagelse for tilbagebetaling af en del af den med tilbagebetalingspligt ydede hjælp svarende til den pålignede restskat.

Det sociale udvalg betragtede ansøgningen som en ansøgning om betaling af restskat, hvilket udvalget afsløj med henvisning til, at den tilbagebetalingspligtige hjælp var ude af verden, samt til at skattegæld var gæld til det offentlige, som måtte afvikles efter de regler, der er gældende for området. Amtsankenævnet henviste i sin afgørelse til bistandslovens § 40, stk. 1, samt pkt. 25 i Socialministeriets cirkulære af 25. oktober 1980 og tiltrådte socialudvalgets afgørelse med udvalgets begrundelse.

Sagen blev anket af ansøgeren.

Efter bistandslovens § 40, stk. 1, kan der under de forhold, der er nævnt i § 37, særskilt eller i forbindelse med underholdshjælp, ydeshjælp til dækning af rimeligt begrundede enkeltudgifter, såfremt på gældendes egen afholdelse af disse udgifter i afgørende grad ville vanskeliggøre pågældendes og familiens økonomiske muligheder for fremtidig at klare sig selv.

I pkt. 25 i Socialministeriets cirkulære om kontanthjælp efter bistandsloven er det udtalt, at spørgsmålet om afvikling af gæld til det offentlige - fx skatterestancer og bøder - i almindelighed falder uden for § 40, stk. 1, og må løses efter de regler, der i øvrigt findes om det pågældende gældsforhold.

Efter bistandslovens § 26, stk. 1, nr. 4, kan det sociale udvalg træffe beslutning om tilbagebetaling, når en person, der har modtaget hjælp, senere får udbetalt en erstatning, et underholdsbidrag el.lign., der dækker samme tidsrum og samme formål som den udbetalte hjælp.

Afgørelse:

Ankestyrelsen tiltrådte, at der ikke var grundlag for at yde hjælp efter bistandslovens § 40, stk. 1, til betaling af restskat.

Ankestyrelsen fandt imidlertid ikke grundlag for udelukkende at betragte ansøgningen som en ansøgning om betaling af restskat. Under henvisning til det hensyn om at undgå dobbeltforsørgelse, som bl.a. ligger til grund for tilbagebetalingspligten efter bistandslovens § 26, stk. 4, fandt Ankestyrelsen, at det beløb, der kunne kræves tilbagebetalt i medfør af den ovennævnte bestemmelse, maksimalt var den del af erstatningen, der tilkom ansøgeren efter fradrag af skat, det vil sige nettoerstatningsbeløbet.

Ankestyrelsen ophævede derfor tilbagebetalingspligten, for så vidt angik den del af den ydede hjælp, der oversteg ansøgerens nettoandel af den omhandlede erstatning.